

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.173/2024/4.

A felperes:

Felperes1 (cím2)

A felperes képviselője:

Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda – dr. Melléthei-Barna Márton Ádám ügyvéd

(cím8)

Az alperes:

Alperes1

(cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda – dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím9)

A per tárgya:

sajtóhelyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Szombathelyi Törvényszék 24.P.20.082/2024/7.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes; 9.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, a felperest megillető elsőfokú perköltség összegét 1.680 (Ezer-hatszáznyolcvan) Euró + 27 % Áfa összegre, valamint 20.000 (Húszezer) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi a Cég1 zrt.-t (Cím5, cégjegyzékszám: Cg.Cégjegyzékszám1), hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 160 (Százhatvan) Euró + 27 % ÁFA másodfokú perköltséget.

A felperest 22.900 (Huszonkétezer-kilencszáz) Ft, a Cég1 zrt.-t (Cím5, cégjegyzékszám: Cg.Cégjegyzékszám1) 51.100 (Ötvenegyezer-száz) Ft fellebbezési illeték megfizetésére kötelezi 60 napon belül a Magyar Állam javára, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára történő teljesítéssel. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni a jogerős ítéletet hozó bíróság nevét és az ítélet ügyszámát, valamint az illetékfizetésre kötelezett személy adóazonosító jelét/adószámát.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes a szerkesztője a <https://www.alperes1.hirportal.hu> ulr-en keresztül elérhető internetes portálnak. A portálon 2024. július 7-én „Botrányos viselkedés Felperes1 perverz beszélősokkal alázta a tini lányokat – állítja egy szemtanú” címmel cikk jelent meg.

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a következő helyreigazító közlemény öt napon belüli közzétételére:

A <https://www.alperes1.hirportal.hu> oldalon a 2024. július 7. napján „Felperes1 perverz beszélősokkal alázta a tinilányokat - állítja egy szemtanú” címmel megjelent írásban valótlanul állítottuk és híreszteltük, hogy Felperes1 az név1 nevű helységi szórakozóhelyen perverz beszélősokkal alázta a tinilányokat, kiskorú lányoknak obszcén, sőt perverznek mondható ajánlatokat tett, és úgy beszélt kiskorú lányokkal, mint aki a lányokat valamiféle „szextárgynak” gondolja, valamint beszélősokkal alázta a kiskorú lányokat. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy Felperes1 a nevezett helységi belvárosi szórakozóhelyen az egyik kiskorú lány édesapját megfenyegette, hogy majd a testőrei elintézik. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy Felperes1 a nevezett belvárosi szórakozóhelyen az egyik kiskorú lánynak azt mondta, hogy „örülj, ha szétteheded nekem a lábad”, illetve azt a kijelentést tette, hogy „szeretem a friss húst.”, utalva ezzel arra, hogy kiskorú lányokkal kíván szexuális kapcsolatot létesíteni.

[3] Pernyertessége esetére kérte az alperes kötelezését 160 Euró/óra + ÁFA és 20 óra munka alapján számított ügyvédi munkadíj, valamint 20.000 forint útiköltség megfizetésére.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 8 napon belül tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt a 2024. július 8. napján a <https://www.alperes1.hirportal.hu> oldalon „Felperes1 perverz beszélőkkel alázta a tinilányokat - állítja egy szemtanú” cikk megjelenésének megfelelő szedési módban a megjelenített cikkel azonos betűmérettel, félkövér betűtípussal, a cikk címe és törzsszövege közötti részben és a közzétételt a cikk elérhetőségének idejéig, de legalább 30 napig tegye lehetővé.

[5] Helyreigazítás: a <https://www.alperes1.hirportal.hu> oldalon a 2024. július 7. napján „Felperes1 perverz beszélőkkel alázta a tinilányokat - állítja egy szemtanú” címmel megjelent írásban valótlanul állítottuk és híreszteltük, hogy Felperes1 az név1 nevű helységi szórakozóhelyen perverz beszélőkkel alázta a tinilányokat, kiskorú lányoknak obszcén, sőt perverznek mondható ajánlatokat tett, valamint beszélőkkel alázta a kiskorú lányokat. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy Felperes1 a nevezett belvárosi szórakozóhelyen az egyik kiskorú lány édesapját megfenyegette, hogy majd a testőrei elintézik. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy Felperes1 a nevezett belvárosi szórakozóhelyen az egyik kiskorú lánynak azt mondta, hogy „örülj, ha szétteheted nekem a lábad”, illetve azt a kijelentést tette, hogy „szeretem a friss húst.”.

[6] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[7] Kötelezte a Cég1 zrt.-t, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 2.400 Euro + 27 % ÁFA perköltséget, és 20.000 forint készkiadást.

[8] A felperest 9.000, az alperest 27.000 forint eljárási illeték állam javára történtő megfizetésére kötelezte.

[9] Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes által kifogásolt állítások közül az ítélet rendelkező részében nevesítettek valóságtartalmát az alperes nem tudta bizonyítani, ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 499. § (1) bekezdése alapján helyreigazító közlemény közzétételére köteles.

[10] Megállapította továbbá, hogy a fenti tényállításokat meghaladóan a keresettel sérelmezett közlések véleménynek minősülnek, melyek valódisága nem bizonyítható, ezért ezek vonatkozásában a keresetet elutasította.

[11] A felperes perköltségigényéről a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM. rendelet) 2. § (1) bekezdése alapján határozott.

[12] A Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletében foglaltakra utalva megjegyezte, hogy az óradíj és munkaidő ráfordítás mérséklésére nem volt lehetőség, ezért a felperes által felszámított ügyvédi munkadíjat csak a részbeni pernyertesség miatt csökkentette és annak 75 %-a megfizetésére kötelezte a Cég1 zrt.-t.

[13] Az ítélet perköltséget megállapító rendelkezésével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte, hogy az ítélet részben megváltoztatásával az ítéltábla a felperes részére fizetendő ügyvédi munkadíjat 60.000 forint + ÁFA összegre mérsékelje.

[14] Álláspontja szerint magyar peres eljárásban perköltség kizárólag forintban határozható meg, ellenkező esetben az nem végrehajtható. Emellett mind az óradíj mértékét, mind az elszámolni kívánt óraszámot eltúlzottnak ítélte.

[15] 160 Euro (64.000 forint)/óra összegű díj megítélése szerint nem egyeztethető össze a hazai piaci viszonyokkal, mert Magyarországon az átlagos ügyvédi munkadíj speciális szaktudást igénylő ügyben is 30-40.000 forint között mozog.

[16] Arra is hivatkozott, hogy a magyar joggyakorlatban sajtóperben ellátott képviseletért –különösen olyan ügyben, ahol érdemi bizonyítás nem került lefolytatásra – összesen 40-50.000 forint perköltséget ítélnék meg a bíróságok, ezért a felperesi jogi képviselő óradíja 20.000 forintban reális. Az ügyvédi óradíj mértékére iránymutató jelentőségűnek ítélte az IM rendelet 3. § (3) bekezdését.

[17] Előadta, hogy a felperes ugyanazt a helyreigazítási kérelmet, majd ugyanazt a kereseti kérelmet nyújtotta be 35 cikk vonatkozásában, ehhez képest jogi képviselője minden peres eljárásban el kíván számolni 14-18 óra ügyvédi munkadíjat, holott ténylegesen kifejtett tevékenysége ügyenként legfeljebb három ügyvédi munkaóra lehet. Kifejtette, hogy a felperes jogi képviselője a 35 sajtóperben felszámított munkaórákkal számolva több, mint 560 munkaórát foglalkozott ezekkel az ügyekkel, amely fizikai lehetetlenség.

[18] Idézte a Kúria Pfv.20.995/2023/4. számú ítéletének indokolását, mely szerint a sajtó-helyreigazítási perekben a perköltség az IM rendelet 2. § (6) bekezdése alapján mérsékelhető, ha az ügy nem bonyolult megítélésű és az eljárás tárgyát csak néhány közlés képezi.

[19] Megítélése szerint hasonló perekben a rutinos jogi képviselőnek jóval kevesebb időráfordítás szükséges feladata ellátására, ezért a felperesi jogi képviselő által kifejtett munka jellege és mennyisége perenként három ügyvédi munkaóránál magasabb teljesítés megállapítását nem indokolja.

[20] Álláspontja szerint a fentiek szerint az előterjesztett beadványok számára, terjedelmére, a megtartott tárgyalásokra figyelemmel a felperes által igényelt díj nem áll arányban a perben kifejtett munkatevékenységgel, ezért annak nagyfokú mérséklése indokolt.

[21] Kifejtette, perköltségnek a fél tényleges kiadása minősül, a perbeli esetben azonban a felperes nem igazolta számlával az ügyvédi munkadíj megfizetését.

[22] Arra is kitért, hogy a sajtószerv túlzott mértékű perköltségben marasztalása veszélyezteti a sajtó működését, alkotmányos rendeltetésének betöltését, valamint az olvasók megfelelő tájékoztatását.

[23] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezésének helybenhagyását kérte.

[24] Előadta, hogy a Kúria Pfv.20.995/2023/4. számú eseti döntése már meghaladott, jelen perben a 2024. áprilisában meghozott, a Kúria Pfv.20.887/2023/6. számú precedensképes döntésében foglaltak az irányadóak. E határozat szerint az óradíj akkor mérsékelhető, ha az a piaci viszonyokkal és a józan ésszel (Alaptörvény 28. cikk) nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértékű. Az általa felszámított 160 Euró + ÁFA azonban nem tekinthető ilyennek.

[25] Rámutatott, hogy a Kúria hivatkozott döntése szerint a jogi képviseleti tevékenység vizsgálata tényeken alapulhat és csak a kifejtett ügyvédi tevékenység eljárásjogi szempontú értékelését jelentheti.

[26] Rögzítette, hogy jogi képviselője helyreigazító közleményt juttatott el az alperesi szerkesztőséghez, majd terjedelmes keresetlevelet készített, ezeket megelőzően pedig a felperesekkel személyes egyeztetést folytatott. A perfelvételi és az érdemi tárgyaláson ellátta a felperesek képviseletét.

[27] Leszögezte, hogy az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött mértékű ügyvédi munkadíjat érvényesíti, ezért a perköltség meghatározásakor az IM rendelet 3. § (3) bekezdése és a pertárgy érték nem bír relevanciával, annak nagyságát az ügyvédi munkadíj mértékének megállapítása során nem lehet figyelembe venni.

[28] Vitatta azt az alperesi álláspontot, hogy a munkadíj azért is eltúlzott, mert 35 hasonló tartalmú keresetlevelet nyújtott be. Előadta, az ügyvédi munkadíj megállapításánál kizárólag az vehető figyelembe, hogy az adott perben a jogi képviselő milyen tevékenységet fejtett ki. Más perekben kifejtett tevékenységre tekintettel a jelen perbeli ügyvédi munkadíj mérséklésére nincs jogszabályi lehetőség.

[29] Arra is hivatkozott, hogy a perbelivel nagyrészt azonos, illetve hasonló tényállás mellett az általa különböző alperesi szerkesztőségekkel szemben indított peres eljárásban a törvényszékek bruttó 3-4.000 euró perköltség összegben marasztalták a egyéb érdekelt1-t.

[30] Azt is vitatta, hogy a pernyertes fél ügyvédi munkadíjának megfizetésére a pervesztes felet csak abban az esetben lehet kötelezni, ha annak felmerülte számlával igazolt, mert ilyen követelményt sem a Pp, sem az IM rendelet nem tartalmaz.

[31] Álláspontja alátámasztására hivatkozott a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.392/2024/5. számú ítéletére és annak több indokolásbeli megállapítását idézte is.

[32] A fellebbezés részben alapos.

[33] Az alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet perköltség, azon belül kizárólag az ügyvédi munkadíj összegére vonatkozó rendelkezését támadta, ezért a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla felülbírálati jogköre kizárólag erre a kérdésre korlátozódott.

[34] A részben pernyertes felperes ügyvédi költségként 20 óra alapulvételével a közte és az ügyvédje között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött 160 Euró/óra munkadíjat és – a fellebbezéssel nem támadott – készkiadást számította fel.

[35] Az elsőfokú bíróság – utalva a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletére – nem látott lehetőséget sem az ügyvédi óradíj, sem a munkaidő ráfordítás mérséklésére.

[36] Fellebbezési ellenkérelmében a felperes is túlnyomórészt azzal érvelt, hogy a mérséklés felhívott kúriai határozatban rögzített feltételei nem állnak fenn.

[37] Az ítéltábla rámutat arra, hogy az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a félnek lehetősége van az ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj felszámítására. Ugyanezen § (2) bekezdése viszont lehetőséget biztosít a bíróságnak az így felszámított munkadíj összegének mérséklésére abban az esetben, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. E döntését a bíróság indokolni köteles.

[38] A Kúria Pfv. II.20.887/2023/6. számú ítéletében a bíróságok ezen indokolási kötelezettségéről, és e kötelezettségből kiindulva a mérséklés szempontjairól foglalt állást: kiemelte, hogy az általánosságban megfogalmazott indokolással, az arányossági/aránytalansági vizsgálat elmulasztásával végrehajtott mérséklés sérti az IM rendelet 2. § (2) bekezdése első mondatát.

[39] Elvi éllel szögezte le, hogy a szerződésben megállapodott munkadíj bíróság általi mérséklése a szerződés tartalmának szabad meghatározása alapelveivel szemben kivételes és ebből adódóan szűken értelmezendő, arra csak akkor kerülhet sor, ha az a piaci viszonyokkal és a józan ésszel (Alaptörvény 28. cikk) nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértékű.

[40] Azt is rögzítette, hogy az aránytalanság vizsgálata az ügyvéd ténylegesen elvégzett tevékenységének és az ügyvédi munkadíjnak az egybevetése és kimondta, hogy az arányos munkadíj méltányosságból való mérséklésére nincs jogszabályi lehetőség.

[41] A fentiek alapján a Kúria nem helyezkedett arra az álláspontra, hogy az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján felszámított ügyvédi munkadíj nem mérsékelhető, csak azt nyomatékosította – egyezően az IM rendelet 2. § (2) bekezdésével –, hogy a mérséklés

méltányosságon nem alapulhat, arra kivételesen és kizárólag akkor kerülhet sor, ha az nem áll arányban az elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

[42] A Kúria által meghatározott szempontok alapján az alperes fellebbezése kapcsán az ítéltáblának elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes és az ügyvédje között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben meghatározott 160 Euró/óra ügyvédi munkadíj nyilvánvalóan ellentétes-e a piaci viszonyokkal és a józan ésszel.

[43] Az ítéltábla az ügyvédi óradíjak piaci mértékét teljeskörű adatok hiányában nem tudja meghatározni. Rálátása van azonban az előtte folyamatban volt perek alapján a gyakoribb perfajtáknál alkalmazott díjakra. Ezen adatok alapján a speciális szakértelmet és gyors reagálást igénylő sajtó-helyreigazítási ügyekben 160 Euró/óra díj – bár magas – de nem kirívóan eltúlzott mértékű.

[44] Ezért az óradíj összegének mérséklésére nem volt lehetőség.

[45] Vizsgálni kellett azonban az ügyvéd tényleges perbeli tevékenységét is, ezen belül a tárgyalásokon való részvételt, a pervitelhez szükséges periratok elkészítését, a bírósági eljárás időtartamát, az ügyvédnek a felperes érdekében végzett, a perrel összefüggő egyéb tevékenységét.

[46] Ennek során arról kellett a bíróságnak állást foglalnia, hogy a felperes által kimunkált ügyvédi munkaórak arányban állnak-e a pert megelőzően és a perben végzett fenti tevékenységekkel.

[47] A felperes által az ügyvéd tárgyalásra történő felkészülésre és az ügyvéd elsőfokú tárgyaláson történő részvételére kimunkált 1-1 ügyvédi munkaóra nem eltúlzott. Az elsőfokú tárgyalásra az ügyvédnek helység2re kellett helység1ről utaznia. Az oda-vissza útra az elszámolt 6 óra szintén indokolt volt.

[48] A 8 órán felül a felperes kimunkált 12 óra ráfordítást az alpereshez intézett helyreigazítási kérelem és a keresetlevél összeállítására, valamint a felperessel történő egyeztetésekre.

[49] Az ítéltábla osztotta az alperes azon álláspontját, hogy e 12 óra időráfordítás arányosságának megítélésekor nem hagyható figyelmen kívül az a – alperes által nem vitatott – tény, hogy a felperes ugyanazon ügyvédi iroda képviselőjével 35 ugyanolyan tartalmú cikk vonatkozásában nyújtott be közel egy időben különböző tartalomszolgáltatóknak, majd különböző bíróságoknak helyreigazítási kérelmet és keresetlevelet.

[50] Nyilvánvaló, hogy a felperest képviselő ügyvédnek az azonos tartalmú cikkek kapcsán csak egyszer kellett a helyreigazítás iránti kérelmet és a keresetlevelet megszövegeznie, és az is nyilvánvaló, hogy a felperessel ezekkel kapcsolatban nem ügyenként egyeztetett. Az összes ügyben mintaként használható helyreigazítási kérelemre és keresetlevelekre fordított idő egy ügyre számított részének, továbbá a kérelmek egyes ügyekre

alakításának időszükségletének felszámítása 12 órában aránytalanul eltúlzott. 35 ügyben ügyenként 12 óra elszámolása a kereset indításáig azt jelenti, hogy a felperest képviselő ügyvédi iroda 420 munkaórát (8 munkaórával számítva 52 napot) fordított ezekre az ügyekre. Ennyi idő azonban el sem telt a cikkek megjelenése és a kereset indítása között.

[51] A fentiekre tekintettel az ítéltábla indokoltnak ítélte a 12 órában felszámított munkadíj mérséklését annak a józan ésszel (Alaptörvény 28. cikk) nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértéke miatt és mérlegeléssel a kereset előterjesztéséig indokolható időszükségletet 6 órában határozta meg. Ennek megfelelően az elsőfokú eljárásban a felperes 14 ügyvédi munkaóra felszámítására jogosult.

[52] Az alperes vitatta az ügyvédi munkadíj Európában történő felszámíthatóságát is.

[53] Az ítéltábla már több döntésében (pl. Pf.II.20.159/2024/6., Pf.II.20.163/2024/4.) is megállapította, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) diszpozitivitása lehetővé tette az ügyvédi megbízási szerződésben a kirovó és lerovó pénznem Európában történő meghatározását és az Európában marasztalás a végrehajtásnak sem akadálya.

[54] Az alperes alappal nem hivatkozhat arra sem, hogy magas perköltségben marasztalása veszélyezteti a sajtó működését, alkotmányos rendeltetésének betöltését, valamint az olvasók megfelelő tájékoztatását. Az ítéltábla visszautal a perköltség mérséklésének szempontjairól korábban kifejtettekre: a perköltség mérséklésére kizárólag abban az esetben kerülhet sor, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A perköltség viselésére köteles fél fizetési képességének, működésének figyelembevételére a mérséklés során nincs jogszabályi lehetőség.

[55] Az alperes azt is sérelmezte, hogy a felperes nem igazolta a felszámított ügyvédi munkadíj ügyvédje részére történő megfizetését, ügyvédje nem csatolt az ügyvédi munkadíjról kiállított számlát.

[56] Mivel sem a Pp. 81. §-a, sem az IM rendelet 2.§-a nem teszi a perköltséget felszámító fél kötelezettségévé az ügyvédi munkadíj megfizetésének számlával történő igazolását, ezért számla hiányában sincs helye a díj mérséklésének.

[57] A fentiek alapján az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva a felperest megillető elsőfokú perköltség összegét – a felperes részbeni pernyertességét figyelembevéve – 1.680 Euró (14 óra x 160 Euró/2.240 Euró/ 75 %-ára) + 27 % Áfa összegre, valamint – a nem fellebbezett – 20.000 Ft-ra leszállította.

[58] Az alperes fellebbezése kisebb részben, 31 %-ban vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján köteles a felperes részére a felperes által felszámított másodfokú perköltség fellebbezési eredményességgel/eredménytelenséggel arányos részének megfizetésére.

[59] A felperes 160 Euró/óra díjjal és 4 munkaórával számítva 640 Euró + Áfa ügyvédi munkadíjat számított fel perköltséggént. Az ítéltábla sem a munkadíj, sem a munkaórák számának mérséklésére nem látott lehetőséget: a munkadíjjal kapcsolatban jelen ítélet 42-43 bekezdéseiben kifejtett okfejtés alapján, az óraszámmal kapcsolatban pedig azért nem, mert a fellebbezés tanulmányozására, az ügyféllel történő konzultációra (amely másodfokú eljárásban már értelemszerűen ügyenként külön történik) és a fellebbezési ellenkérelem előterjesztésére 4 óra reális.

[60] A felperes a fellebbezési eredményesség alapján – kerekítve – a felszámított díj 1/4 részére tarthat igényt, ezért az ítéltábla 160 Euró + Áfa másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő jogi személyt.

[61] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 74.000 Ft fellebbezési illeték (a fellebbezett érték a fellebbezés napján érvényes Euró/Ft árfolyammal számolva 923.984 Ft) megtérítésére a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján 69 %-ban a felperes, 31 %-ban a szerkesztői felelősséget viselő jogi személy köteles.

Győr, 2024. november 5.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró